

De fundamentele wetten van Wetenschap versus Evolutie

Dr. Henry Morris; <http://wayoflife.org/>, 26-04-2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Het volgende is een uittreksel uit *The Beginning of the World* van Dr. Henry Morris, pp. 12-15. Morris had een Ph.D. in hydraulica en hydrologie van de University of Minnesota. Veertien jaar was hij professor Hydraulic Engineering en hoofd van de “Civil Engineering Department of Virginia Polytechnic Institute & University”. Hij was een “Fellow of the American Association for Advancement of Science” en de auteur van het studieboek *Applied Hydraulics in Engineering*.

Het is significant dat de huidige processen, die de enige vormen van processen zijn die getest kunnen worden door de wetenschappelijke methode, in geen enkel opzicht creatieve processen zijn. Dit wil zeggen dat de fundamentele wetten van de moderne wetenschap, die deze huidige processen beschrijven, wetten zijn van behoud en achteruitgang zijn, niet van creatie en integratie. Deze wetten gaan over het fundamenteel gedrag van materie en energie, welke in feite alles omvatten in het fysische universum, en die bekend zijn als de eerste en tweede wet van de thermodynamica.

Thermodynamica (van het Griekse “thermos”, warm, en “dunamis”, vermogen) is de wetenschap die gaat over de omzetting van warmte en andere vormen van energie in arbeid. Het is geweten dat alles in het universum energie is in een of andere vorm, en alles wat ‘gebeurt’ is fundamenteel een energie-omzettingsproces. Daarom kunnen de eerste en de tweede wet van de thermodynamica evengoed de eerste en tweede wet van de wetenschap genoemd worden. Alle processen in het universum, zover als geweten, moeten deze twee wetten gehoorzamen.

De eerste wet van de thermodynamica is ook gekend als de “Wet van behoud van energie”¹. Deze wet stelt dat, alhoewel energie kan veranderd worden qua gedaante, ze vandaag niet gecreëerd of teniet gedaan wordt. Gezien alle fysische fenomenen, inbegrepen materie zelf, louter verschillende gedaanten van energie zijn, impliceert dit duidelijk dat creatie een gebeurtenis is uit het verleden en niet langer voortduurt.

De tweede wet van de thermodynamica, in niet-technische vorm zegt dat alle fysieke systemen, indien aan zichzelf overgelaten, neigen tot ontredde, wanorde. De maat voor wanorde is gekend als “entropie”². En dus verslijten machines, processen lopen af, organismen worden oud en sterven. Elke tijdelijke toename in organisatie vereist een invoer van energie van buiten het systeem zelf.

Deze twee universele wetten zijn fundamenteel in alle disciplines van de moderne wetenschap. Geverifieerd door duizenden experimenten, van op nucleair niveau tot astronomisch niveau, met geen gekende uitzonderingen, geven ze duidelijk aan dat vandaag niets wordt gecreëerd en dat de originele creatie of schepping ‘afloopt’ of ‘vervalt’.

¹ De **Wet van behoud van energie** is een natuurwet, of meer specifiek een behoudswet, die stelt dat de totale hoeveelheid energie in een geïsoleerd systeem te allen tijde constant blijft. Een direct gevolg hiervan is dat energie niet kan worden gecreëerd of vernietigd, maar alleen kan worden omgezet van de ene in de andere vorm, bijvoorbeeld van chemische energie naar kinetische energie. Een ander gevolg van deze wet is dat een perpetuum mobile alleen uit zichzelf kan blijven bewegen, indien het in het geheel geen energie afgeeft aan zijn omgeving - in de praktijk is dat onhaalbaar. (Wiki).

² **Entropie** is een belangrijk begrip in de thermodynamica. Het is op het fundamenteelste niveau een maat voor de *wanorde* of de *ontaarding* in een systeem ... Een formele manier om dit uit te drukken is de tweede wet van de thermodynamica. (Wiki). De tweede wet stelt dat, in enig systeem dat niet wisselwerkt met de omgeving, dingen niet méér geordend kunnen worden dan zij waren in het begin, maar ze kunnen wel wanordelijker worden. Het breken van een ei draagt bij tot de creatie van wanorde. Een gebroken ei dat heel wordt zou bijdragen tot het creatie van orde uit wanorde.

De 2de wet: alles neigt tot wanorde,
of: de entropie neemt toe

Dit alles bewijst dat evolutie, die een onafgebroken universeel proces van ontwikkeling en integratie vereist, gewoon niet waar is in de huidige tijd van menselijke waarneming. Dit is de reden waarom niemand ooit evolutie heeft zien gebeuren.

Er is absoluut niets in de wetenschap dat ons ervan weerhoudt het geopenbaarde feit te accepteren dat God alle dingen schiep, ze tot bestaan riep *ex nihilo* ... in een geheel ontwikkelde en functionele staat, van in het begin. Dit feit wordt niet enkel door de Schrift bevestigd maar ook door de twee wetten van de thermodynamica.

De tweede wet stelt in feite dat het universum een begin moet gehad hebben vermits het nu afloopt. Anders zou het reeds dood zijn.

De eerste wet, van de andere kant, stelt in feite dat het universum zich niet zelf heeft kunnen creëren. Het moet daarom gecreëerd zijn geweest door een of andere adequate Oorzaak buiten zichzelf. "In het begin schiep God de hemel en de aarde" is de meest wetenschappelijke uitspraak die mogelijkwijs gedaan kon worden over de oorsprong van het universum, gebaseerd op de gekende wetten van de wetenschap.

Zie verder ook:

"De 2de Wet van de Thermodynamica (entropie) - Belet deze fundamentele natuurwet Evolutie?":
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/entropie2.pdf>

"Darwin in de problemen: Evolutie en de 2de Wet van de Thermodynamica":
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/entropie.pdf>

"DE EVOLUTIETHEORIE IN HET LICHT VAN DE THERMODYNAMICA EN DE ERVARING VAN ALLEDAG":
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/EvolutietheorieEnEmpirischeWetenschap.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm